

[Socialministeren.]

Sogneraadet derefter indsendt 2 Andragen-der til Socialministeriet om Tilskud til Anlæg af en Havn. Det første Andragende, hvis samlede Omkostninger androg ca. 1,5 Mill. Kr., hvoraf ca. $\frac{3}{4}$ Mill. Kr. var Arbejdsløn, blev afslaaet af Socialministeriet, navnlig under Hensyn til en Erklæring fra Ministeriet for offentlige Arbejder og fra Ministeriet for Landbrug og Fiskeri, hvorefter de Udgifter, som Gennemførelsen af et Havneprojekt ved Tisvildeleje vilde medføre, ikke vilde komme til at staa i et rimeligt Forhold til de Fiskerieresser, der knytter sig til Stedet. Sogneraadet indsendte derefter et fornyet Andragende til Socialministeriet, hvorefter Udgiften var reduceret til ca. 1 Mill. Kr., men da Ministeriet for offentlige Arbejder fortsat mente, at Udgifterne til Projektet ikke stod i noget rimeligt Forhold til de stedlige Fiskerieresser, maatte Socialministeriet paa ny afslaa Andragendet.

Jeg kan endelig oplyse, at jeg gennem Danmarks Naturfredningsforening er blevet underrettet om, at Sogneraadet agter at fremkomme med et tredje, yderligere reduceret Forslag, hvorefter de samlede Omkostninger skal udgøre 600 000 Kr.

Naar Naturfredningsforeningen nu har taget Spørgsmaalet op, er det, fordi man frygter, at et Havneanlæg og en eventuelt i Forbindelse dermed staaende Havnebane og Omlægning af bestaaende Veje kan rumme en alvorlig Fare for et Angreb paa Tisvilde Hegn. Naturfredningsforeningen anfører yderligere, at der i Tisvildeleje i Dag kun skal findes 12 Erhvervsfiskere, som staar bag ved Kravet om Anlæg af en Fiskerihavn.

Det ærede Medlem Hr. Julin har spurgt mig, om jeg finder, at de 300 Kr. aarligt, der udgør Honoraret til Forstanderen for Skibby Statsoptagelseshjem for Ledelse af Christinelund Landbrugshjem, er et passende Vederlag.

Jeg skal hertil bemærke, at Christinelund, der er Naboejendom til Skibby Statsoptagelseshjem, i 1936 blev forpagtet af Socialministeriet til Brug for Statsoptagelseshjemmet. Formaalet var, at de paa Skibby anbragte Drengene skulde faa bedre Lejlighed til at lære Landbrug. Gaarden blev anerkendt som et selvstændigt Landbrugshjem med Forstanderen for Skibby Statsoptagelseshjem som Leder, dog saaledes, at det daglige Arbejde under Forstanderens Ansvar udføres af en dertil antagen Bestyrer. Da denne Ordning medførte en Forøgelse af Forstanderens Arbejde,

foreslog Overinspektionen i Marts Maaned d. A., at der blev ydet ham et Bestillingstillæg paa 600 Kr. aarligt. Hertil sluttede Socialministeriet sig og anbefalede Forslaget over for Finansministeriet, der imidlertid efter Forhandling med Lønningsraadet udtalte, at Vederlaget burde ydes som Honorar og passende burde ansættes til 300 Kr. aarligt.

Ved Bedømmelse af Honorarets Størrelse maa man have i Erindring, at Skibby tidligere var et relativt lille Opdragelseshjem med kun 26 Elever. Selv om Belægningen ved Christinelunds Tilkomst er blevet forøget med 12 til 38, maa det erindres, at der findes andre Opdragelseshjem med en Belægning af omtrent samme Størrelse, hvor Forstanderen er normeret paa samme Maade som Forstanderen paa Skibby Statsoptagelseshjem.

Det ærede Medlem Hr. Vesterager har under Finanslovdebatten udtalt sin Forundring over, at man i enkelte Bykommuner er gaaet med til at yde Kommnehjælp til Folk, der har en Indkomst paa op til 2 800 Kr., og det ærede Medlem karakteriserede en Lovgivning, der tillod et saadant Forhold, som usund og fremhævede, at det herefter var muligt for Folk med Aarsindkomster, der ligger over visse Tjenestemandslønninger, at faa Kommnehjælp.

Over for denne Udtalelse vil jeg gerne fremhæve, at ifølge Forsorsloven skal det sociale Udvalg drage Omsorg for, at ingen trængende savner det nødvendige til Livets Ophold eller tilbørlig Kur og Pleje i Sygdomstilfælde. Saafremt en Familie har en fast aarlig Indtægt som ovenfor nævnt, kan den naturligvis ikke betragtes som trængende. Men hvis Forsørgeren mister sit Arbejde og henvender sig til det sociale Udvalg om Hjælp, maa Udvalget skønne over, om der kan siges at foreligge Trang.

Ved Udøvelsen af dette Skøn maa man lægge stor Vægt paa Udsigten til, at den paagældende kan komme i Arbejde igen, da en Mand med en Aarsindtægt som den nævnte bør kunne klare sig i en kortere Arbejdsløshedsperiode. Jeg kan i denne Forbindelse oplyse, at Socialministeriet i en Sag fra en Købstad har udtalt, at Personer, der som Regel er beskæftiget 8—10 Maaneder om Aaret, og som Aar efter Aar har en stadig tilbagevendende Arbejdsindtægt paa 2 000—2 500 Kr. foruden i ordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse ca. 300—400 Kr., ikke kan anses for trængende i Forsorslovens Forstand, medmindre der foreligger ganske særlige Omstændigheder, store